

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιηδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ἘΝ ΕΤΟΣ
Ἑσωτερικοῦ δραχ. 7.—Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς καὶ εἶνε προπληρωταὶ δι' ἓν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.—Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0.15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθῆναις
Ὁδὸς Πατησίων, ἀριθ. 11 Β, παρὰ τὰ Χαυτεῖα

Περίοδος Β'.—Τόμ. 10^ο:

Ἐν Ἀθῆναις, 10 Μαΐου 1903

Ἔτος 25^{ον}—Ἀριθ. 49

ΑΙΜΙΛΙΑ ΧΩΒ

[ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ' (Συνέχεια)

— "Οχι, εἶπεν ἡ Αἰμιλία γελῶσα, ὅσον διὰ τὴν ὄρασιν, ἡ κυρία Φάγγ δὲν ἔχει νὰ φθονήσῃ κανένα· νομίζω ὅτι τὰ μάτια της εἶνε καλλίτερα καὶ ἀπὸ τὰ δικά μου καὶ ἀπὸ τὰ δικά σου. Δὲν ὀμιλεῖ... ἐγὼ ὁμῶς ὀμιλῶ γιὰ δέκα, κ' ἔτσι τὴν ἀναπληρώνω.

— Καὶ ὁ παπποῦς, τί γίνεται;

— Δὲν ξεύρεις πόσον ἀνησυχῶ! ἀκόμη δὲν ἐλάβαμεν γράμμα του.

— Περίεργον· μήπως ἔστειλε κανένα κ' ἐχάθη;

— Πιθανόν... Νά, ἡ γιαγιά κτυπᾷ τὸ κουδοῦνι. Χαῖρε, Χαρά!

— Πόσον ἄργεις νὰ ἔρχεσαι; ὅταν σὲ φωνάζω, Αἰμιλία, ἀνέκραξεν ἡ κυρία Χώβ, ὅταν τὸ κοράσιον εἰσῆλθεν εἰς τὸ δωμάτιόν της. Μὲ ποῖον ἦσουν;

— Μὲ τὴν Χαράν.

— Καὶ τί ἐγύρευεν ἐδῶ; ἔπρεπε νὰ ξεύρῃ, ὅτι σὲ σπíti ποῦ ἔχουν ἄρρωστο, αἱ ἐπισκέψεις εἶνε ἀνοχλητικά, διότι ἐμποδίζουν τὸν ἄλλον νὰ κάμῃ ἐκεῖνο που πρέπει.

Ἡ Αἰμιλία ἐδάγκασε τὰ χεῖλιν κ' ἐμέτρησεν εὐσυνειδήτως ἕως τὰ δέκα πρὶν ἀποκριθῇ εἰς τὴν μῆμνιν της. Ἦτο ἡ μέθοδος, τὴν ὁποῖαν ἐφήρμοζεν ἀπὸ τινος, διὰ νὰ εἶνε βεβαία ὅτι δὲν θὰ της ἐφευγεν ἀπὸ τὸ στόμα λόγος, διὰ τὸν ὅποιον κατόπι θὰ μετενόει.

— Ἴδου ἓνα τριαντάφυλλο, τὸ ὁποῖον ἡ Χαρά με παρεκάλεσε νὰ σας προσφέρω, εἶπεν ἄμα κκτηνῶσθι ἄρκετά· τριαντάφυλλον αὐτὴν τὴν ἐποχὴν εἶνε σπάνιον.

— Βάλε το στὸ νερό, εἶπεν ἡ κυρία Χώβ, μὲ ὕφος κάπως γλυκύτερον.

Καὶ εἰς αὐτὸ περιωρίσθησαν ὅλαι της αἱ εὐχαριστίαι.

— Δὸς μου καὶ λίγο νερό νὰ πιῶ.

Καλά. Φεύγεις τώρα; Γιατί; Κάθησε ἐδῶ, μίλησέ μου λιγάκι. Ἄν ἦταν ἐδῶ ὁ παπποῦς σου, ἤξευρε πῶς νὰ με διασκεδάσῃ ἐκεῖνος!

— Γιατί πράγμα μπορῶ νὰ σας μιλήσω; ἐπιθύρουν ἡ Αἰμιλία πολὺ στενοχωρημένη. Θέλετε νὰ σας διηγηθῶ τὸν μῦθον τοῦ ἐρυθροῦ ρόδου; εἶπε κυττάζοντα τὸ τριαντάφυλλον τῆς Χαράς. Ἄλλοτε ἦτο λευκόν. Ἀλλὰ μιὰ φορὰ ἐπληρώθη ἡ Ἀφροδίτη...

— Καὶ τί με μέλει ἐμένα γιὰ τέτοια παρχμύθια; ἀνέκραξεν ἡ κυρία Χώβ.

Μίλησέ μου γιὰ πρακτικώτερὰ πράγματα. Πόσα λεπτὰ ἔχεις στὸ πουγγί σου; (Πολὺ ὀλίγα, φεῦ! ἔπειτα ἀπὸ τὸ φοβερὸν ἐκεῖνο τηλεγράφημα!)

— Δώδεκα, δεκατρία φράγκα, ἀπεκρίθη τὸ κοράσιον.

— Τόσα μόνον; Ὁ πατέρας σου λοιπὸν δὲν σου ἔστειλε τίποτε τώρα ὕστερα;

— Ὁχι, γιαγιά.

— Ἐμεῖς ὁμῶς δὲν μποροῦμε νὰ σου δίδωμε καὶ χρήματα. Σὲ τρέφουμε, σοῦ ἔχουμε σπíti, ἔ φθάνει αὐτό!

Ἡ Αἰμιλία ἐκοκκίνισεν ἕως τ' αὐτιά.

— Δὲν σε μαλόνω, παιδί μου, ὑπέλαθεν ἡ κυρία Χώβ. Ἀπλῶς σ' ἐρώτησα γιὰ νὰ ξεύρῳ. Ἀλλὰ κάτι καίεται... αἰσθάνομαι τὴ μυρουδιά... Πήγαινε γρήγορα νὰ ἰδῇς σὶδ μαγειρεῖτο.

Ἦτο καιρὸς, διότι τὰ δακρυὰ τῆς Αἰμιλίας ἀνέβλυζαν χωρὶς νὰ θέλῃ... Πόσον πικρὸς τῇ ἐφαίνετο ὁ ἄρτος αὐτός, τὸν ἐποῖον ἐπλήρωνεν ἀκούουσα τέτοια λόγια! Μίαν φορὰν εἶπεν εἰς τὸν Κάρολον, ὅτι πλουτὸς ἢ πτωχεῖα ὀλίγον τὴν ἐμελεῖ· ναί· ἀλλὰ τὸ εἶπε, πρὶν αἰσθάνθῃ τὸσον θλιβεράν τὴν ἀνάγκην τῶν χρημάτων, πρὶν κάμῃ χρέη. Naί, ἡ Αἰμιλία εἶχε χρέη. Ὁφείλει ν' ἀλόγητον τριμηνίαν εἰς τὸ σχολεῖον τῆς μιᾶς Λαῖχτριπόντου, καὶ δὲν ἤξευρε πῶς νὰ τὴν πληρώσῃ. Ὁ πατέρας της, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐπανέλημμένως εἶχε ζητήσῃ χρήματα, δὲν της ἔδιδε καμμίαν ἀπάντησιν.

— Ἀχ, πότε, πότε θὰ μεγαλώσω νὰ κερδίζω

Ἄ. Επιτέλους, τὸ μέτρημα ἐτελειώσε. (Σελ. 146, στήλ. α'.)

Ο ΓΥΡΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΗΜΑΤΑΚΙ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ
ΚΑΙ ΠΟΛΥ ΜΕΓΑΛΑ ΠΑΙΔΙΑ]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Τελος πάντων ο Παυλῆς ἐκατάλα-
βε τί του γυρεύουν. Ἐπῆρε λοιπόν
τὴν δεσποινίδα Κικήν καὶ τὸν κύριον
Γιαννάκη, καὶ τοὺς ἐπῆγε στὴν ἀ-

«Τοὺς ἔδειξε μιὰ ὥραία βάρκα.»

κροποταμιά, — στὸ ποταμάκι ποὺ
περνῶσε δίπλα ἀπὸ τὸ πάρκο, σὲ μέρος
μακρινό, — κ' ἐκεῖ, κοντὰ στὴν
ὄχθη, στὸ διπλανὸ περιβόλι, τοὺς ἔ-
δειξε μιὰν ὥραία βάρκα, δεμένη ἀπὸ
ἓνα δένδρο.

Ἡ βάρκα αὐτὴ εἶχε δυὸ πάγκους,
δυὸ κουπιά, τιμόνι, ἀκόμη κ' ἓνα
κατάρτι μὲ μιὰ σημαιούλα στὴν κορφή.

Ἡ δεσποινὶς Κική καὶ ὁ κύριος
Γιαννάκης κηρύττουν ὅτι αὐτὸ ἀκριβῶς
εἶνε τὸ πλοῖον ποὺ τοὺς χρειάζεται.

— Μὲ αὐτὸ καὶ μὲ θάρρος, φωνά-
ζει ὁ Γιαννάκης, μπορεῖ κανεὶς νὰ
πάη ἕως τὴν ἄκρην τοῦ κόσμου.

— Κι' ἀκόμη παραπέρα! λέγει ἡ
Κική.

Ὁ Μπέμπης, ὅλος αὐτιά, ἐρωτᾷ ἂν
εἰς τὴν ἄκρην τοῦ κόσμου ἔχη καὶ κ ο χ α.

— Ἐχει ἀπ' ὅλα, ἀποκρίνεται ἡ
δεσποινὶς Κική· ἀκόμη καὶ ζαχαροκά-
λαμα!

Καὶ ἀπὸ τὴ χαρά του, ὁ Μπέμπης
ἄρχισε νὰ κἀμνη τοῦμπερ σὰν τρελός.

Τότε ἔβαλαν τὸν Παυλῆ νὰ ὀρκί-
σθῃ ὅτι θὰ κρατήσῃ τὸ μυστικόν, καὶ
τοῦ ἐφάνερωσαν πὶ τὸ ἤθελαν τὸ
πλοῖον, καὶ τοὺς εἶπαν ὅτι ἔπρεπε νὰ
τοὺς συνοδεύσῃ καὶ αὐτὸς εἰς τὸ τα-
ξείδι.

Ἀπόρησε πολὺ ὁ Παυλῆς, ἀλλὰ
μολοντούτο ἔδεδχθη. Φθάνει μόνον,
εἶπε, νὰ τον διαβεβαιώσουν ἐ π ι σ ῆ -
μ ω ς, ὅτι θὰ ἔχη νὰ τρώγῃ μέσα εἰς
τὸ πλοῖον. Αὐτό, βλέπετε, ἦτο διὰ
τὸν Παυλῆν τὸ κυριώτερον.

— Βεβαίως θὰ ἔχῃς νὰ τρῶς, τοῦ
εἶπεν ὁ Γιαννάκης. Τὸ πλοῖον θὰ εἴ-
νε γεμάτὸ τρόφιμα.

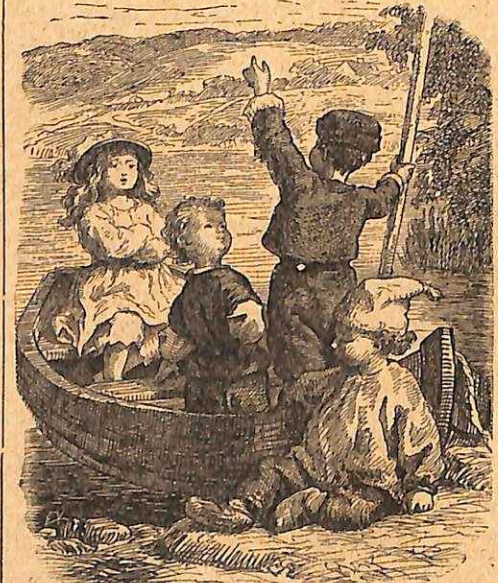
Ὁ Παυλῆς, ἥσυχος ὡς πρὸς αὐτὸ
τὸ κεφάλαιον, τ σ ο υ ρ μ ἄ ρ ε τ α ι
προθύμως εἰς τὴν φρεγάταν «Κική». Αὐ-
τὸ τὸ ὄνομα ἐπρότεινε διὰ τὸ
πλοῖον ὁ εὐγενὴς Γιαννάκης, καὶ ἐγι-
νε δεκτὸ π α μ ψ η φ ε ῖ, ἐκτός ἀπὸ
μῖαν ψῆφον, — τὴν ψῆφον τοῦ
Μπέμπη, ὁ ὁποῖος ἐπροτιμοῦσε νὰ ὀ-
νομασθῇ ἡ φρεγάτα «Μπέμπης».

Ὁ πατέρας τοῦ Παυλῆ ἦτο φύλα-
κας τῆς βάρκας. Ὁ Παυλῆς λοιπὸν
εἰμπορεῖ νὰ τὴν ἔχη ὅποτε θέλει.
Ὁ νοικοκύρης τῆς εἶνε ἓνας πλούσιος
ζωγράφος ποὺ ἔχει δύο, καὶ αὐτὴν δὲν
τὴν μεταχειρίζεται ποτέ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Σ'.

Ἀμέσως ἐμβῆκαν εἰς τὴν βάρκαν,
διὰ νὰ ἰδοῦν «πῶς εἶνε μέσα» καὶ
διὰ νὰ μοιράσουν τὰ ἀξιώματα.

Ἡ δεσποινὶς Κική, ἐπειδὴ ἡ πρῶ-
τη ἰδέα τοῦ ταξιδιῶν ἦτο δική της,
διορίζεται Ναυαρχίνα, «ἐπὶ κεφαλῇς
τοῦ στόλου.»

«Ἡ Κική διορίζεται Ναυαρχίνα.»

Ὁ Γιαννάκης ποὺ ἐκωπηλάτησεν
ἕως τώρα μιὰ φορά, καὶ ποὺ ἔχει σκο-
πὸ νὰ ἐμβῇ στὴ Ναυτικὴ Σχολή,
καὶ ποὺ εἶνε πολὺ δυνατὸς στὴ Γε-
ωγραφία, διορίζεται κυβερνήτης τῆς
φρεγάτας καὶ ἀρχηγὸς τοῦ ἀποβατι-
κοῦ στρατοῦ.

Ὁ Μπέμπης, ποὺ ἔχει καὶ αὐτὸς
τὰς ἀπαιτήσεις του, διορίζεται στρα-
τηγὸς τῶν μούτσων καὶ κυβερνήτης
τῆς φαλαινίδος (δηλαδὴ τῆς μικρᾶς
βαρκούλας, ποὺ ἔκαμεν ὁ Παυλῆς ἀ-
πὸ φελλό, καὶ ποὺ ἤμπορούσε νὰ τοὺς
χρησιμεύσῃ, ἂν ποτέ, Θεὸς φυλάξῃ,
ἐναυαγοῦσαν.)

Ὁ Παυλῆς, φυσικά, ἐπῆρεν ὅλα
τὰ ἐπιλοῖπα ἀξιώματα, ὑποπλοίαρ-
χος, λοστρόμος, ναύτης, μούτσος,
μάγειρος, κομαρότος.

Ἦθελαν νὰ τον διορίσουν καὶ γι-
ατρό· ἔπειτα ὅμως ἐσκέφθησαν ὅτι
εἶνε περιττόν, ἀφοῦ ὅλοι ἦσαν καλὰ
εἰς τὴν ὑγείαν τους.

(Ἐπεταῖ συνέχεια.)

Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

ΤΟ ΝΑΥΤΟΠΟΥΛΟ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣ'. (Συνέχεια.)

Οἱ τρεῖς λευκοὶ ἐπετάχθησαν κάτω
μὲ ἀρκετὴν τραχύτητα.

— Ἐ, σιγά! ἐφώνησεν ὁ Φλατάκ·
δὲν προσέχετε λιγάκι στὸ ξ ε φ ὀ ρ τ ω -
μ α ; . . Δὲν εἶδατε τὴν ἐπιγραφήν στὴ
ράχη μου, ποὺ λέγει «εὐθραυστον»;

Ἀλλὰ ἓνας πελώριος μαῦρος, μονό-
φθαλμος, τοῦ ἐκατάφερε μιὰ δυνατὴ γρο-
θιά καὶ τὸν ἔκαμε νὰ σωπάσῃ.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην, ἓνας Μαλγάσης
(ἰθαγενὴς τῆς Μαδρασκάρας), ἡμίγυμνος
μὲ ἄγριον πρόσωπον, μὲ σῶμα ὑπερβολι-
κὰ ρωμαλέον καὶ μὲ χέρια πολὺ μακριά,
δυσανάλογα, ἐξεχωρίσθη ἀπὸ τὸ πλῆ-
θος καὶ ἐκάθησεν εἰς κορμὸν δένδρου,
πλησίον τῆς φωτιᾶς.

— Σκυλόφραγχοι! εἶπε πορτογαλικά·
εἶθε καὶ σῆς ἀπὸ τὴν καταραμένην ρά-
τσα ἐκείνων, ποὺ ζοῦν μὲ τὸ αἷμα μας
καὶ μὲ τὸν ἰδρώτα μας. Χθὲς ἀκόμη,
κάτι ἄσπροι ἔπιασαν ὀκτὼ συντρόφους
μας καὶ τοὺς ἐπῆραν. Ὅ, τι πάθουν αὐ-
τοὶ θὰ πάθετε καὶ σῆς. Σὲ λίγο ἓνας
ἀπὸ τοὺς δικούς μας θὰ κινήσῃ γιὰ τὴν
Μπουένα-Βίστα Ὁ σενιὸρ Χόφεν θὰ
ἐγύρισε τὴν ἐκεῖ μὲ τοὺς αἰχμαλώτους
του. Ὁ ἀπεσταλμένος μας θὰ τοῦ προ-
τείνῃ ἀνταλλαγὴν: θὰ μᾶς δώσῃ τὰ ἀδέλ-
φια μας καὶ θὰ τοῦ δώσουμε ἑσᾶς. Ἄν
ὁ σενιὸρ Χόφεν δεχθῇ, ἐγλυτώσατε ἂν
ὅμως κάμῃ ἐκεῖνο ποὺ ἐφοβέρισε καὶ κρε-
μάσῃ τοὺς δικούς μας ἀπὸ τὰ δένδρα
τῆς αὐλῆς του, θὰ σᾶς κόψουμε κομ-
μάτια καὶ θὰ σᾶς ψήσουμε στὴ φωτιὰ
ποῦ βλέπετε.

Καθὼς ὠμιλοῦσεν, ὁ Μαλγάσης ἐ-
σφιγγε μὲ λύσαν τὸ μαχαίρι του. Ἐ-
βλεπε κανεὶς ὅτι μὲ μεγάλον κόπον ἐ-
κρατεῖτο καὶ δὲν κατέσφαζεν ἀμέσως
τοὺς ἐχθρούς του.

Οἱ μαῦροι ἀμέσως τὸν ἐτριγύρισαν.
Φαίνεται ὅτι οἱ αἰχμαλῶτοι ἐτιμω-
ρήθησαν σκληρῶς, διότι κραυγαὶ ἄγριαι
ὀργῆς καὶ ἐκδικήσεως ἀντήχησαν, μό-
λις ὠμίλησεν.

Ὅταν ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ διέλυσε
τὸ σκότος, ὁ κ. Βιλλιέρ παρατήρησεν
ὅτι οἱ μαῦροι εἶχαν τριγύρησιν τὴν κρη-
σφύγετον των μὲ φράκτῃν ἀπὸ θάμνους
ἀγκαθωτούς. Ὀκνηροί, ὅπως εἶνε συ-
θὸν ὅλοι, ἔμειναν ὥρες ἐκπλωμένοι κατὰ
χαμα, καὶ δὲν ἐσηκόνοντο παρὰ διὰ νὰ
φάγουν ἢ διὰ νὰ παίξουν διάφορα παι-
γνίδια, μὲ ζωηρότητα ἔκτακτον.

Οἱ περισσότεροι εἶχαν ὄψιν ἐλεεινὴν.
Καθὼς εἶπαμεν, εἰς τὴν Βραζιλίαν
ὡς ἐπιτοπλεῖστον καλομεταχειρίζονται
τοὺς δούλους, ὥστε δὲν δραπετεύουν παρὰ
μόνον οἱ ὀκνηροί. Ὑπῆρχαν ὅμως καὶ
ἀρκετοί, οἱ ὁποῖοι ἐδραπέτευσαν διὰ νὰ
γλυτώσουν ἀπὸ τὴν κακομεταχείρισιν,
καὶ αὐτοί, ἐννοεῖται, ἔτρεφαν τὸ μεγα-
λῆτερον μῖσος ἐναντίον τῶν λευκῶν.
Ὅλοι αὐτοὶ ἦσαν ἰσχυροὶ καὶ κοκκαλιά-
ριδες. Ἡ ὄψις των ἐμαρτύρει ὅτι ἐξοῦ-
σαν εἰς διηνεκὴ ἀγωνίαν.

Τὴν στιγμὴν ποὺ ἐπρόκειτο νὰ στα-
λῇ ἄνθρωπος εἰς τὴν Μπουένα Βίσταν,
ὁ Μαλγάσης διέταξε τὸν κ. Βιλλιέρ νὰ
γράψῃ ὁ ἴδιος ὀλίγας λέξεις εἰς τὸν κ.
Χόφεν. Ὁ Ἐπιθεωρητὴς ὑπήκουσεν.

Ἀμα ἔγραψε τὸ γραμματάκι μὲ τὸ
μολύβι του, εἰς ἓνα φύλλον χαρτί, τὸ ὁ-
ποῖον ἐσχίσεν ἀπὸ τὸ σημειωματάρειον
του, ὁ μαῦρος ἔκραξεν ἓνα ἀπὸ τοὺς συν-
τρόφους του καὶ τὸν ἔβαλε νὰ το διαβάσῃ
δυνατὰ:

«Εἴμεθα αἰχμαλῶτοι τῶν μαύρων
» μαρρόνων καὶ ἡ τύχη μας ἐξαρτᾶ-
» ται ἀπὸ ἐκείνην, τὴν ὁποίαν θὰ ὑπο-
» στοῦν οἱ μαῦροι, τοὺς ὁποίους συνε-
» λάβατε.»

Ὁ κ. Βιλλιέρ εἶχε προσθέσῃ γερμα-
νικά, πλησίον τοῦ ὀνόματός του, ὡς
νάπετελουν μέρος τῆς ὑπογραφῆς, τὰς
λέξεις: folgen Fluss (ἀκολουθή-
σατε ποταμόν.) Εἶχεν ἀκούσῃ τῶντι
κρότον νεροῦ, εἰς μικρὰν ἀπόστασιν, καὶ
εἶχεν ἰδῇ μερικοὺς μαῦρους νὰ γυρίζουν
ἀπὸ τὸ ψάρεμα μὲ ψάρια ζωντανὰ ἀ-
κόμη. Αὐτὸ ἐσήμαινεν ὅτι κάποιος ποτα-
μὸς ἐπερνοῦσεν ἀπὸ ἐκεῖ κοντά, διότι
ἂν ἦτο μακράν, τὰ ψάρια δὲν θὰ ἔφθα-
ναν ζωντανὰ καὶ φρέσκα, μάλιστα μὲ
τόσην ζέστην.

Αἱ δύο γερμανικαὶ λέξεις, γραμμέναι
ὅπως εἶπαμεν, δὲν ἐκίνησαν τὴν προσο-
χὴν τῶν μαύρων. Καὶ ὁ ἀπεσταλμένος
ἀνεχώρησεν ἀμέσως μὲ τὸ γράμμα. Ὁ
ἄνθρωπος αὐτὸς ἐφημίζετο μεταξὺ τῶν
συντρόφων του ὡς δρομεὺς ἀπαράμιλ-
λος, καὶ μολονδὶ ἡ ἀπόστασις ἦτο με-
γάλη, ἤλπιζαν νὰ ἐπιστρέψῃ ὡς τὸ βρά-
δυ. Ἐπέστρεψε τῶντι εἰς τὰς ἐπτὰ.

Οἱ μαῦροι ἀμέσως τὸν ἐτριγύρισαν.
Φαίνεται ὅτι οἱ αἰχμαλῶτοι ἐτιμω-
ρήθησαν σκληρῶς, διότι κραυγαὶ ἄγριαι
ὀργῆς καὶ ἐκδικήσεως ἀντήχησαν, μό-
λις ὠμίλησεν.

Οἱ δυστυχεῖς Εὐρωπαῖοι ἐνόμισαν ὅτι

ἤλθεν ἡ τελευταία των στιγμὴ... Ἀλλ'
ἀντὶ νὰ τοὺς σφάξουν, τοὺς ἐφοβέρισαν
ἀπλῶς ὅτι θὰ τοὺς δέσουν σφικτότερα.
— Τί εἰδήσεις ἔφερε λοιπὸν ὁ ἀπε-
σταλμένος; ἠρώτησεν ὁ κ. Βιλλιέρ.
Τοῦ ἀπεκρίθησαν μόνον μὲ ὕβρεις
καὶ βλασφημίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'.

Καρδία ἐγγνώμων. — Ἡ φυγὴ τοῦ Ἀνδρί-
κου. — Ἡ ἔκτασις. — Ἡ πᾶρδαλις. —
Φίλοι καὶ τρόφιμα.

Τὴν μίαν μετὰ τὰ μεσάνυχτα, ὁ Ἀν-
δρῖκος, ὁ ὁποῖος ἦτο ἐκπλωμένος μὲ
τὴν ράχην ἐπάνω εἰς
κορμὸν δένδρου πε-
σμένου, ἠσθάνθη ἐξα-
φνα ἓνα χέρι, νὰ τὸν
ψαύῃ ἐλαφρά. Ἐκαμε
νὰ φωνάξῃ.

— Σιωπὴ! τοῦ εἶ-
πε κάποιος· ἦλθα νὰ
σε σώσω. Στάσου ἀ-
κίνητος καὶ μὴ γυρί-
σης οὔτε τὸ κεφάλι σου
πρὸς τὸ μέρος μου.

Κατὰ δυστυχίαν
τοῦ Ἀνδρῖκου, ἡ
κραυγὴ του, ὅσον
μικρὴ καὶ ἂν ἦτο,
ἠκούσθη ἀπὸ ἓνα φύ-
λλακα, ὁ ὁποῖος τὸν
ἐπλησίασε.

— Τί ἐπαθες; τὸν
ἠρώτησεν ὁ μαῦρος.

— Ἐνα φεῖδι πέ-
ρασεν ἀπὸ κοντά μου,
ἐψιθύρῃσεν ὁ Ἀνδρῖ-
κος.

— Μακάρι νὰ σ'
ἐδάγκανε, παλιόσκυ-
λο! ἀνέκραξεν ὁ μαῦ-
ρος, ἐπιστρέφων εἰς
τὴν θέσιν του, πλη-
σίον τῆς φωτιᾶς.

Μετ' ὀλίγας στιγ-
μάς, ὁ Ἀνδρῖκος ἤ-
κουσε βήματα ἐλα-
φρότατα πλησίον του.
Ὁ ἄγνωστος φίλος
ἐπανήρχετο.

— Ἀκουσε, εἶπεν εἰς τὸ αὐτὶ τοῦ μι-
κροῦ μούτσου. Εἶμαι ὁ Μοραμπέ, ὁ
μαῦρος ποὺ φοροῦσε τὴ μάσκα, στὸ
Ρίον-Ίανέιρο, καὶ ποὺ γι' ἀγάπῃ σου
τοῦ την ἔδωκα. Ἀκουσε τὴν ἀπάν-
τησιν τοῦ ἔφερον ὁ ἀπεσταλμένος.

— Παρέδωκε τὸ γράμμα;

— Ναί, μὰ ἦταν πολὺ ἀργά. Καθὼς
ἐπλησίαζαν στὴ Μπουένα-Βίστα, οἱ μαῦ-
ροι ἔκαμαν νὰ ξαναφύγουν. Τρεῖς μόνον
τὸ κατάρθωσαν. Ἄλλους τοὺς ἐσχότω-
σαν, καὶ ἄλλους τοὺς ἐπληγῶσαν βαρεῖα.

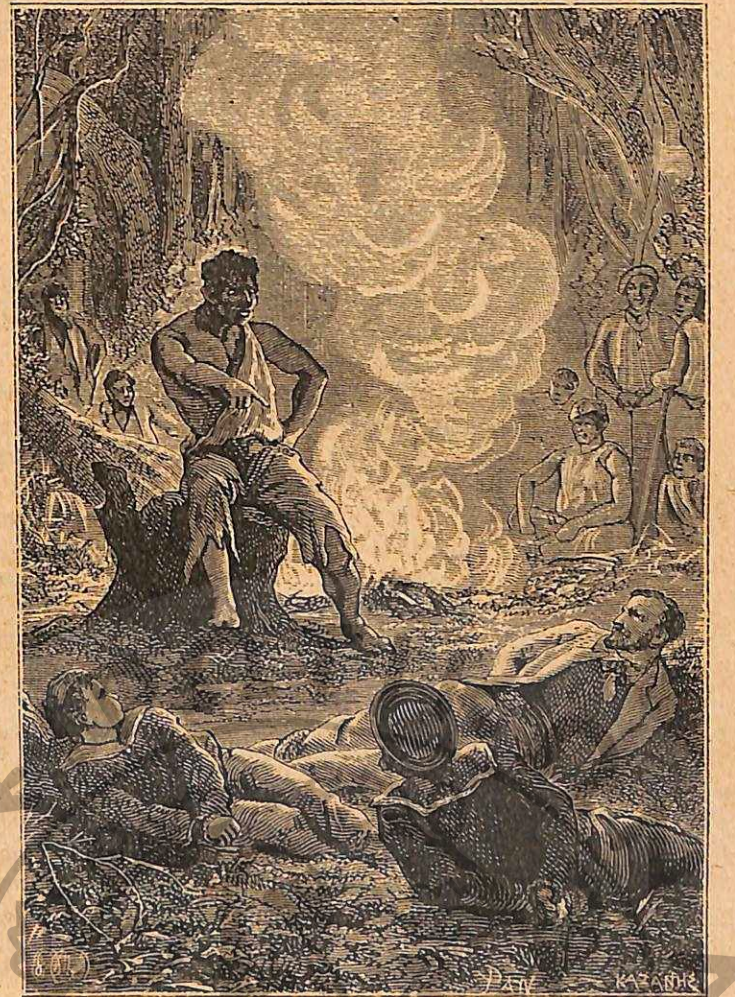
— Ἐμᾶς τί θὰ μας κάμουν; ἠρώ-
τησεν ὁ Ἀνδρῖκος.

— Περιμένουν νὰ φέξῃ, γιὰ... νὰ
σε τελειώσουν.

— Δυστυχισμένη μου μάνα! ἐψιθύ-
ρισεν ὁ Ἀνδρῖκος, ὁ ὁποῖος, διὰ μίαν
στιγμὴν, εὐρέθη μὲ τὸν νοῦν του εἰς τὴν
Βρετανίαν, εἰς τὴν μικρὰν του καλύβην.

— Ὁ Μοραμπέ θυμᾶται τὸ καλὸ
καὶ τὸ κακό, ἐξηκολούθησεν ὁ μαῦρος.
Τώρα θὰ κόψω τὰ σχοινιά σου. Σιγά -
σιγά, χωρὶς νὰ σε καταλάβουν, νὰ συρ-
θῇς κατὰ τὸ δάσος καὶ νὰ χωθῇς μέσα
στὰ δένδρα.

— Καὶ ποῦ νὰ πάγω; ἐψιθύρισε
τὸ παιδί.

«Σκυλόφραγχοι! εἶπε...» (Σελ. 148, στ. γ').

— Νά, περπάτησε ἴσια πρὸς ἐκεῖνο
τὸ δένδρο, ἀπεκρίθη ὁ μαῦρος, καὶ τοῦ
ἔδειξε μὲ τὸ δάκτυλό του ἓνα ὑψηλὸν δέν-
δρον, φωτιζόμενον ἀπὸ τὴν τρέμουσαν
λάμψιν τῆς πυρᾶς. Τράβα ἴσια-ἴσια, ὡς
ποὺ νὰ φθάσῃς στὸ ποτάμι. Πάρε τὴν
ἀκροποταμιά, καὶ θὰ σε βγάλῃ ἀπὸ
κτῆμα τῶν ἄσπρων. Στάσου, μὴν κι-
νηθῇς!

Συγχρόνως ἔκοπτε τὰ δεσμά τοῦ μι-
κροῦ μούτσου.

— Μῆνε ἀκόμη λίγη ὥρα ἀκίνητος,
τοῦ εἶπε, μὴ σε καταλάβουν.

— Ἀμὴ ὁ κύριος Βιλλιέρ; ὁ Φλα-
τάκ;

σαίωρος — ὁ Κομήτης τῆς Χίου με τὴν 'Ορεάδα τῆς Χίου, 'Αήττητον "Ελληνα, Βί-
πρωα Οὐγγρὸν καὶ Γλυκὺ λαόν "Ορον — ἡ
Κωπηλάτης Κόθρον με τὸν Σαρθὸν Βοσκόν,
'Αετὸν τῆς 'Ερήμου, Πύργον 'Αἰρελ, Νεα-
ρὸν 'Ηθοποιὸν καὶ 'Ορεάδα τῆς Χίου — ἡ
Διονυσία Πηγή με τὸν 'Αστέρα τῆς 'Ανα-
τολῆς, Μεσολογγιτὴν, 'Αεροναυτοπούλαν
καὶ 'Ολύμπιον — ἡ Λάτρις τοῦ 'Ωραίου με τὸ
'Εὐσμοιον 'Αρθος, Φιλόμουσον Νεάνιδα, Λι-
ακὴν Πανσέληνον, Κυκλαμιὰν καὶ Ρωμα-
ρικὴν Καρδίαν — ἡ Ζωρὰ Φλόξ με τὴν
Ζαππίδα, Μόνοισιν καὶ Πρίγκιπα τῶν 'Α-
θηναίων — ὁ Σαρθὸς Βοσκὸς με τὸν Σερπαν-
τέν, Λευκὸν Κρίνον καὶ 'Αρθος 'Ελλπίδος —
ἡ Κάκια με τὴν Ζαππίδα, 'Αγγελοῦ τῆς
'Αγάπης, Σίδ, Κωπηλάτιδα Κόθρον καὶ
Ναυτοπούλαν τῆς 'Ανδρου — ἡ Ἀκτὴ τῶν
Σπετσῶν με τὸν 'Αρθος τοῦ Μαίου, 'Εσμεράλ-
δαν, Τσιγγαρέλλαν, Κυκλαμιὰν καὶ Ζαπ-
πίδα — ὁ 'Ιππότης τοῦ Μεσαίωρος με τὸ
'Αλσος τῆς Κηφισιάς, 'Αετὸν τῆς 'Ερήμου,
'Υμνον-λουλὸν, Ἀγρὸ Περιστεράκι καὶ Γι-
αυτομπετόκον — ὁ 'Αγγελοῦ τῆς Χαῖρας με
τὸν Πρίγκιπα τῶν 'Αθηναίων, Χωλὸν Διάβο-
λον, Νύμφην τοῦ Σηκουάνα καὶ Διαβολο-
γιστὸν — ἡ Ἀδρα τῆς Κερκύρας με τὸν Λύ-
τόμοιον, Μικρὸν Βιολιστὴν καὶ Πρίγκιπα
τῶν 'Αθηναίων — ἡ Ροδιά Κυρηγέτις με τὴν
Κυρηγέτιδα 'Αρτεμιν καὶ Ρωματικὸν Κυρη-
γόν.

Τῶν καθυστερούντων τετράδια δὲν δη-
μοσιεύονται νέαι προτάσεις· περὶ ἀνταλλαγῆς
Μικρῶν Μυστικῶν, δὲν ἀνταποδίδουν πρῶ-
τα διὰ τοῦ Γραφείου μας τὰ ὀρεϊδόμενα.

Ἀπὸ ἑνα γλυκὸ φιλάκι στέλλει ἡ Δι-
λασις πρὸς τοὺς φίλους τῆς: Κῆμα τῆς Μυκόν-
ου (ῥαῖα τὰ Παιδικὰ Πνεύματα) Σελινο-
φώτιστον Νύκτα (ἔστειλα· χαίρω πρὸς ἔγινες
καλὰ) 'Αρταριὰν (ἔστειλα· εὐχαριστῶ δι' ὅσα
μοῦ γράφεις, καὶ λυποῦμαι διότι αἱ ἀσχολίαι
σου σὲ ἠνάγκασαν νὰ διακόψῃς τὴν ἀλληλο-
γραφίαν) Μικρὰν Καλλιτέχνιδα (ἔστειλα·
καὶ εἰς τὸ ἔξῃς τὰς λύσεις σου νὰ τὰς γράφῃς
εἰς αὐτὸ τὸ χαρτί· τὸ διήγημα εἰμπορεῖ νὰ το
στείλῃς ἀμέσως) Πρίγκιπα τῆς Μαργησίας
(δὲν ἐννοεῖς λοιπὸν τί συνέβη; τὸ διὰ τὸν Φά-
ρον τῆς Μυκόνου τετράδιόν σου δὲν ἔλαδα,
ὅπως δὲν ἔλαβες σὺ τὸ τῆς Τσοῦχρας· παρί-
πασαν καὶ τὰ δύο εἰς τὸ ταχυδρομεῖον) Ροδό-
πην Ροδοπούλου (ἔχει καλῶς) Λάκρον τῆς
Δυστυχίας, Χειμωνιάτικον "Ηλιον (ἔστειλα·
αἱ λύσεις σου φθάνουν ἐγκαίρως) Σπήλαιον
Δοξαπατρή, Σερικεμένην Σινωπίδα (πε-
ριμένω γράμμα σου) Δουλοῦδι τῆς Καρδιάς
([Ε] διὰ τὸ εὐμορφον ποιημάτιν· νομίζεις ὅτι
δὲν εἰμπορεῖ νὰ ἐρωτήσῃ κανεὶς διὰ τὸν Διαγω-
νισμὸν τῆς Ραπτικής; ἂν ἐρωτᾷ διὰ τὴν ἀδει-
φὴν του;...) 'Ασπίδα τῆς 'Αθηναίας (κ' ἐμὲ
μοῦ ἤρσαν αὐταὶ αἱ ἀπαντήσεις τοῦ Σίρ-
λά-
Φαλοῦ) Ἀδραν τῆς Κερκύρας (δὲν εἶνε
αὐτός· ἀλλ' ἂν εἰς καθὲ ἐπιστολήν σου βάζῃς
ἀπὸ 10 ψευδώνυμα, φυσικὰ εἰς τὸ τέλος θὰ το
εὔρῃς· ὥστε μὴ περιμένῃς ἄλλην φορὰν ἀπάν-
τησιν εἰς παρομίσαν ἐρώτησιν· θὰ εἶχε γούστον
ἂν το εὔρισκας με τὴν πρώτην) Βοσκὸν τῆς
Ροδόπης (ἔχει ὑπομονήν) Κερδῶιον 'Ερημὴν
(σὲ συγχάριζα διὰ τοὺς ἀρραβῶνας τοῦ θεοῦ σου·
ῥαῖον τὸ σχέδιόν σου διὰ τὸ Σῆμα· ἀλλ' ἀπὸ
σχέδια, ὅσα θέλεις!) 'Αγγελοῦ τῆς Χαῖρας
(δὲν ἐνθυμοῦμαι τί ἦσαν τὰ προηγουμένα Π.
Πνεύματα καὶ δικεὶ δὲν τα ἐδημοσίευσαν· αὐτὰ
ὅμως πού μου στέλλεις σήμερα, εἶνε ὅλα γνωστὰ
καὶ πολλὰκις δημοσιευμένα· βλέπεις λοιπὸν, ὅτι
μολονότι ἤθελα πολὺ νὰ σ' εὐχαριστήσω, δὲν
εἰμπορῶ) Λάτριδα τοῦ 'Ωραίου (ἀφ' οὗ ἤσουν
ἀσθενής, δὲν πειράζει) 'Ιππότην τοῦ Μεσαί-
ωρος (πολὺ εὐχαριστῶ· θὰ δευθῶ εἰς τὸν κύ-
κλον μας καὶ τὰ δέλφια σου· ἐλπίζω δι' μάχα-
ποῦν κ' ἐκεῖνα ὅσον σὺ) Κάκιαν (εἶνε συνδρο-

μήτρι· ἀλλὰ τὸ ψευδώνυμόν της δὲν εἰμπορῶ
νὰ σοῦ το εἴπω) 'Ανέλιτιστον Χαῖραν (ἡ μία
πρωγή, ἡ ἄλλη ἐπὶ λήρη, κ' ἔτσι ἔμεινες χω-
ρὶς ἔσπληνμα· μὴν ἀπελπίζεσαι ὅμως, διότι
ἀργότερα εἰμπορεῖς νὰ ἐπιτύχῃς· πάντοτε εἶνε
καίρις) Διονυσία Πηγήν (ναὶ· φέτος μάλι-
στα θὰ γίνουσι δύο Κυριακαὶ) Θερινὴν Βροχήν
(ἔγινες καλὰ; αὐτὸ εἶνε τὸ κυριώτερον) ἔχεις
καίριον γιὰ δικασκιάσεις! Παιδικὴν Χαῖραν
([ΕΕ] διὰ τὴν ἀκριβοτέτην ἐπιστολήν, τὴν πλήρη
φιλοπατρίαν) Νεράϊδαν τῶν Σπετσῶν (ὄχι,
ἡ προσέτασκα ἀλληλογραφίαν εἶνε κορίτσι, δι-
ασπορικὴ δὲν θὰ ἐδημοσίεуетο ἢ πρότασις· εἶδες
ὅτι ἀπότησας καὶ εἰς τὴν προηγουμένην ἐπι-
στολήν σου) Κελαϊδίστραν (ναὶ) Γλυκεῖαν
Ἀδρην (καὶ ἡμεῖς ἠυχήθημεν μακρόθεν καλορ-
ρίζον καὶ καλὴν ἐπιτυχίαν εἰς τὸ νέον 'Εργα-
στήριον· ἀλλ' ὑπάρχει ἀκριβολογία δι' αὐτὸν τοῦ-
του· ἰκανωτέτους διευθυντὰς θὰ ἐπιτύχῃ λαμ-
πρὰ) Διαγυρτικὴν Καρδίαν (ἔστειλα· πολὺ
μοῦ ἤρσεις ἡ ἐπιστολή σου· ὁ περὶ οὗ μ' ἐ-
ρωτᾷ, εἶνε συνδρομητής, ἀλλὰ τίποτε περισ-
σότερον δὲν εἰμπορῶ νὰ σοῦ εἴπω) 'Εφρεσι-
ακὴν Μαργαρίταν καὶ 'Εφρεσίαν Κόρην (με
μεγάλην μου χαρὰν, ἔμαθα ἀπὸ τῆς ἐπιστολῆς
τοῦ μπαμπᾶ ὅτι εἰσθε καλλιτέρας· τώρα βέβαια
εἰσθε ἐντελῶς καλὰ, — τὸ εὐχόμαι ἀπὸ καρδίας
καὶ ἐνθυποῦνθ' ὅτι νὰ μου γράψετε μόνοι σας)·
Μυστηριώδη Φύσιν (βλέπω ὅτι ἐπαχθες καὶ σὺ
ὅτι ὁ Σαρθὸς Βοσκός αὐτὰ παθάνουν οἱ ἀ-
νυπόμονοι!) 'Ιδεῶδες Κοιλάκι, Πύργον
'Αἰρελ (ἔχει καλῶς) Νηρηίδα τῶν Λασιῶν
κλ. κλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν 30
'Απριλίου θίκαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 23 'Ιουνίου.

Ὁ χάρις τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποῦ δέον νὰ γράφω-
ται λύσεις τῶν οἱ διαγωνιζόμενοι, πωλεῖται ἐν
τῷ Γραφείῳ μας εἰς φακέλλους, ὧν ἕκαστος
περιεχέει 20 φύλλα καὶ τιματὰ φρ. 1.

255. Συλλαβογράφος.

Μόνον οὐδ' ἀπ' τ' ἀλφα-βῆτα
'Ενωθήκαμε μαζί
Καὶ τὸ ὅλον, εἶλε λῦτα,
Ὅτ' το βρῆς στὴν 'Ηρακλή.

'Εστὶν ὑπὸ τοῦ Δο-ε-μέ.

256. Στοιχειογράφος.

Εἶμαι νῆσος τῆς Τουρκίας,
'Ὅπως ἔχω ἂν ἀφίξης.
Τὸ κεφάλι μου ἂν κόψῃς
Καὶ ἂν με ὀυτονίσῃς,
Καὶ εἰς πόλεις κ' εἰς χωρία
'Ασφαλῶς θὰ μάκυντήσῃς.

'Εστὶν ὑπὸ Διονυσίου Π. 'Αμύργης.

257. Μεταγραφοματισμός.

Βγάλε ω καὶ βγάλε ο,
Βγάλε ψ καὶ βγάλε σ,
Καὶ θὰ ἴδῃς εἰς τὴ στιγμή,
'Απὸ ἔντομον κοῖνον,
Σήμα γεωμετρικόν.

'Εστὶν ὑπὸ τοῦ 'Αποκρινικοῦ 'Ηλίου.

258. Δικτυωτόν.

★ ★ ★ ★ ★ = Χώρα τῆς Τουρκίας.

★ ★ ★ ★ ★ = Νῆτος τῆς 'Ελλάδος.

★ ★ ★ ★ ★ = Εἶνε διὰ τὴν φυλκήν.

★ ★ ★ ★ ★ = Πόλις τῆς Τουρκίας.

★ ★ ★ ★ ★ = Πόλις τῆς Τουρκίας.

★ ★ ★ ★ ★ = Πόλις τῆς Τουρκίας.

★ ★ ★ ★ ★ = Πόλις τῆς Τουρκίας.

★ ★ ★ ★ ★ = Πόλις τῆς Τουρκίας.

★ ★ ★ ★ ★ = Πόλις τῆς Τουρκίας.

★ ★ ★ ★ ★ = Πόλις τῆς Τουρκίας.

★ ★ ★ ★ ★ = Πόλις τῆς Τουρκίας.

★ ★ ★ ★ ★ = Πόλις τῆς Τουρκίας.

★ ★ ★ ★ ★ = Πόλις τῆς Τουρκίας.

★ ★ ★ ★ ★ = Πόλις τῆς Τουρκίας.

241. Ἀνιγίμα.

'Αν βάλλῃς ἕνα καὶ πενήντα
Πενήντα γίνονται καὶ ἕνα.
Καὶ ὅλα αὐτὰ ἂν τα προσθέσω
'Ὅμοια ὅζω γυναικός.

'Εστὶν ὑπὸ τοῦ Αἰγίου.

242. Κρυπτογραφικόν.

123452675 = 'Αρχαία Βασίλισσα.
2175 = Θεὸς τῶν Αἰγυπτίων.
37175 = 'Εργαλεῖον.
425 = 'Αστὴρ.
52432 = 'Ερπετόν.
6375 = 'Αριθμητικόν.
725175 = Λίθος πολυτίμος.

'Εστὶν ὑπὸ τοῦ Πεπρωμένου.

243. Τετραπλῆ 'Ακροστιχίς.

Τὰρχικὰ τῶν ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν
χώραν μυθικήν· τὰ δευτέρα ρωμαῖον Αὐτοκρά-
τορα, τὰ τρίτα πόλιν τῆς Μ. 'Ασίας, καὶ τὰ
τέταρτα ἀρχαίαν πόλιν.

1, Νῆσος τῆς 'Ελλάδος. 2, Πόλις κράτους
'Ασιατικοῦ. 3, 'Ὅρος. 4, Χώρα τῆς Τουρκί-
ας. 5, Βυζαντινὸς Αὐτοκράτορας.

'Εστὶν ὑπὸ τοῦ Ἀντὶν-Ικατί.

244. Φωνηεντόλιπον μετ' ἑλλειποσυμ- φώνου.

πλτς - αια - μλλν - η - κλκθς - υπεη - στν

'Εστὶν ὑπὸ τοῦ Ἰωάννου Ε. Οἰκονομοπούλου.

245. Γρῦφος.

ους

ους

ους

ους

ους

ους

ους

ους

ους

ους

ους

ους

ους

ους

ους

ους

ους

ους

ους

ους

ους

ους

ους

ους

ους

ους

ους

ους

ους

ους

ους

ους

ους

ους

ους

ους

ους

ους

ους

ους

ους

ους

ους

ους

ους

ΔΥΣΕΙΣ

Τῶν Πνευματικῶν 'Ασκήσεων τοῦ φύλλου 10.

126. Μελαγχολία (μέλαν, χολή, α.) — 127.

Λυσίας-λύσις. — 128. 'Αετὸς-ἄετος.

129. MA 130. ΔΗΡ

ΣΥ-ΚΕ-Α ΗΠΑΡ 'Ρ

MA-ΚΕ-ΔΟ-ΝΙ-Α ΡΑΧΙΣ

A-ΝΙ-Α ΡΙΝΗ

Δ ΣΗΣ

131. Σαούλ. — 132-133 1. Τὸ ἐμβαδόν.

(ἔμβα, δώ!) 2 Βεβαίως, διότι ἀπὸ αὐτῆς ἦτο ἡ

Ρέα, ὁ σύζυγός της· θὰ ἦτο ὁ Ρέος (ῥαῖος).

134. Σπάρτη (Ράπτης). Οἶτη ('Ητοι). Μονή

(Νομή), Ὄμος ('Ὀμος). Μῖνος (Σίμων) =

ΡΗΝΟΣ. — 135. Σοφὸν τὸ σάρες. — 136.

'Η πόλις· Κυπαρισσία ἀνήκει εἰς τὴν 'Ελλάδα.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

(Ἡ λέξις λεπτα 10, διὰ δὲ ταῖς συνδρομαῖς μας
λεπτα 5 μόνον. Ἐλάχιστος ὅρος 10 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ
ὀλιγωρεῖται τῶν 10 πληροῦνται ὡς νὰ ἦσαν 10 λέξεις.)

Ἀνταλλάσσω δελτάρια ὁλῶν τῶν μερῶν. —
Marc Constantinides, Birket - el - Sah
(Egypte) (Γ - 18)

Ἀνταλλάσσω εἰκονογραφημένα ταχυδρομικὰ
δελτάρια πανταχόθεν. Παρκαλεῖσθε ὅπως
τοποθετῇτε τὸ γραμμάτισμα πρὸς τὸ μέρος
τῆς εἰκόνης τοῦ δελταρίου. Αἱ τοποθεσίαι νὰ
εἶνε ὀρίζονται. Δὲν ἀνταλλάσσω δὲ ὀλιγωτε-
ρα τῶν τριῶν. — Διεύθυνσις: Jean E.
Kyriakos, (poste-restante,) Zagazig
(Egypte). (Γ - 13-17)